

která měla úraz v zápětí, jest žalovaná společnost práva již dle všeobecné zásady jednání na vlastní vruč a nebezpečí, kteráž zásada ovládá i zákon automobilový, v němž vedle zavinění také již pouhý výsledek (Erfolghaftung) k náhradě zavazuje.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 4. února 1913, č. j. $\frac{Rv I 14/13}{1}$.)

II.

Majitel silostroje zodpovídá za svého řidiče (chauffeura) i pak, když tento třetí osobou lstivým předstíráním byl k jízdě vylákán a při této úraz se stal.

K řidiči silostroje (šoféru) dostavil se neznámý pán, lstivě mu předstíraje, že majitel silostroje B. svoluje, by šofér jej zavezl na nádraží, více kilometrů vzdálené. Šofér, důvěřuje v slova neznámého, zavezl neznámou osobu na nádraží a když jel v noci zpět, přejel A., který utrpěl těžký úraz.

Žalobní nárok A-ův o náhradu škody byl vůči žalovanému majiteli silostroje B-ovi ve všech třech stolicích co do důvodu za oprávněný uznán.

D ů v o d y

všech instancí jsou v otázce zodpovědnosti majitele silostroje souhlasny a uvádějí mezi jiným:

Nelze souhlasiti s hájením se obžalovaného, že by silostroj v době úrazu byl býval disposici majitele odňat; vždyť nelze přece přehlédnouti, že ona neznámá třetí osoba zákonem vyžadované dispoce s vozidlem vůbec nevykonávala, kdežto přece zodpovědnost přechází z majitele na třetí osobu jen pak, když tato dispoce onu vskutku měla.

²⁾ Jinak jest v zákoně říšsko-německém. Ve spise: Die Haftpflicht des Automobilhalters und des Eisenbahnunternehmers. Von V. Wilhelm Fuchs. Berlin. Verlag von Emil Ebering 1911, na str. 16 čteme: Als Haftpflichtige nach dem Kraftfahrzeuggesetz kommen ausser dem Fahrzeughalter unter Umständen auch andere Personen in Betracht. So bestimmt § 7, Abs. c, dass, wenn „das Fahrzeug ohne Wissen und Willen des Fahrzeughalters von einem anderen in Betrieb gesetzt wird, dieser anstelle des Halters zum Ersatze des Schadens verpflichtet ist“. Diese Bestimmung ist aus Billigkeitsgründen zum Schutze des Halters gegen die Folgen, die durch unbefugtes Gebrauchen seines Kraftfahrzeuges durch einen anderen entstehen können, in das Gesetz aufgenommen worden. Bei der unbefugten Inbetriebsetzung eines Kraftfahrzeuges durch einen anderen soll jedenfalls dieser anstelle des Halters haften. Er haftet also wie der Halter nach § 7 ff Kf.-G. und nicht nur neben ihm. Der Halter wird von jeder Haftpflicht frei. Vorausgesetzt ist dabei, dass ohne Wissen und Willen — beides muss zusammenkommen — des Halters der andere das Fahrzeug in Betrieb setzt. Der „andere“ ist jeder ausser dem wirklichen Halter des betreffenden Fahrzeugs. Also auch die Familienangehörigen des Halters, sowie sein Chauffeur, der dann im Falle des Absatzes 3, wie der Halter selbst zu haften hätte.

Žalovaný je v omylu se svým tvrzením, že šofér v době úrazu měl se pouze starati o čištění a uschování vozidla a že se ho proto jízda na základě fingovaného příkazu vykonaná netýče. Vždyť řidič právě tím zanedbal své povinnosti k uschování vozidla, že fingovaný příkaz vykonal, aniž se o správnosti údajů oné třetí osoby přesvědčil.

Ona třetí osoba lstivým předstíráním svým dosáhla sice po krátký čas použití automobilu pro své účely, ona ale nenabyla výlučné dispozice nad silostrojem, kterážto jediná okolnost vylučuje závaznost majitele jeho.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 8. dubna 1913, č. j. $\frac{\text{Rv III 160/13}}{\text{I.}}$.) Flieder.

Zaniká pro nezl. manželské děti obecný soud po otci (§ 71. j. n.) delegováním jiného soudu po skončení pozůstalostního jednání k obstarávání veškerých poručenských záležitostí dle § 31. j. n.?

A. podal na nezl. B. žalobu na placení renty, k níž otec žalovaného prý byl povinen, u c. k. zemského soudu v Brně, kdež otec B-ův měl své poslední bydliště a kdež i pozůstalost po něm u okr. soudu pro město byla projednána.

Ku podané námitce nepříslušnosti místní, omezeno sporné řízení na projednání o námitce A.

Bylo pak zjištěno, že k návrhu poručníka nezletilého B. po skončeném pozůstalostním řízení okr. soud Brno-město předložil spisy c. k. nejvyššímu soudu s doporučením, aby ku obstarávání veškerých záležitostí poručenských pro nezl. B. delegován byl dle § 31. j. n. okr. soud Vídeň-Josefov, kdež nezletilec u poručníka bydlí a že usnesením c. k. nejvyššího soudu ze dne 28. července 1911 $\frac{\text{Nc III 524/11}}{\text{I}}$ tento soud skutečně dle návrhu učiněného delegován byl.

Soud I. instance námitce nepříslušnosti vyhověl,

o d ů v o d n í v

usnesení své takto:

Dle nepopřené udání obou stran a dle daného rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu a za podklad jemu sloužícího návrhu c. k. okr. soudu Brno-město ze dne 29. června 1911 a protokolárního návrhu poručníka je zjištěno, že na místo okr. soudu brněnského, kterýž poslednějším provedl pozůstalost po otci nezl. B-a již v roce 1910, delegován byl okr. soud Vídeň-Josefov dle § 31. j. n. ku dalšímu vedení veškerých poručenských záležitostí nezl. B-a.

Touto delegací, učiněnou po rozumu § 31. j. n., přestal dosud příslušný soud brněnský býti úřadem poručenským a stal se dele-